

woensdag 15 januari 2020

Na een kleine maand weer terug in Ghana.

Voor drie weken.

Afgelopen maandag de zoveelste vlucht naar Accra.

Een maand geleden had een KLM-medewerker bij de gate het er al over, dat deze vlucht immer iets bijzonders heeft.

Ik moet altijd weer denken aan Jörgen Raymann in zijn sketch: "Kijk, ik kan deze koelkast best dragen. Dan is het toch handbagage?" Of zoiets....

Plaatsen bij de nooduitgang. Ik geheel links en Henk geheel rechts.

Uiteindelijk zijn we door het cabine personeel naast elkaar gezet.

Vooraf aangenaam, aangezien er al een redelijk percentage van de naast mij zittende obese VS-reizigers over mijn armleuning begon te blubberen....

Beide Tony's stonden in Accra weer te wachten. Men had berekend, dat taxi's en bussen duurder waren dan het tanken en gebruiken van de auto van Tony's schoonmoeder, die toch nog in de VS verblijft.

Een Chevrolet.

Daar gaan toch wel alle koffers in?

Zeker!

Het touwtje voor de achterklep was net niet nodig. Niet denken aan het effect van een koffer bij een noodstop.

Tony Boateng reed.

Hij kon dit keer "genieten" van een auto zonder snelheidsbegrenzer.

De overnachting in "Somewhere Nice Hotel" was weer als vanouds. Het vertrek naar Berekum uiteraard weer gepland voor het ontbijt.

Dat regelen we wel weer ergens onderweg.

Tegen zonsondergang zaten we allen op het balkon van "Ben Rose Hotel" in Berekum.

Het bekende ritueel van het activeren van de local sim cards, met Dora's heerlijke supper als versterking.

Deze weken staan in het teken van ons ECG trainings programma in Berekum.

Een project wat in zijn prille vorm in september 2014 al is gestart....

Uiteraard zullen we ook al die mensen van onze ander projecten ontmoeten.

De deeltjes zullen niet dagelijks zijn. Verslagjes van lessen zijn niet zo interessant.

Sorry.

Het ontbijt op het balkon was weer als immer.

En daarna is gestart met de voorbereidingen van alle lessen die we hier gaan geven.

Terwijl de zon verwoede pogingen doet om door de Harmatan stoflaag heen te branden....

Het is weer droog, dor en stoffig.

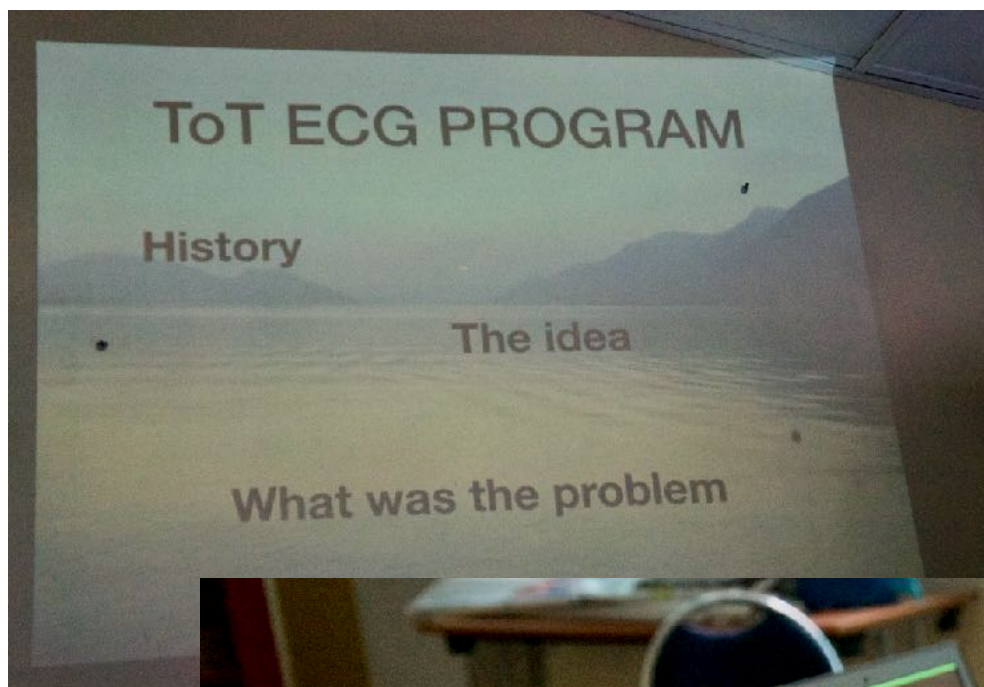

Al de bekende attributen op een tafeltje in de schaduw op het balkon.

Het schema is bijgeschaafd en Tony is doorgezaagd over de nodige ECG-onderwerpen.

Aan het eind van de ochtend het hele handeltje verkast naar de school in Berekum om daar ook wat projectietesten te kunnen doen. Sakinatu ontving ons allerhartelijkst, Niet in de laatste plaats omdat er weer een rol stroopwafels in haar handen verdween. De "cookies" krijgen niet de kans om hier oud te worden. Haar nieuws was, dat er mogelijk wel eens twintig cursisten zouden kunnen komen! Er is een wachtlijst aan het ontstaan en ze had

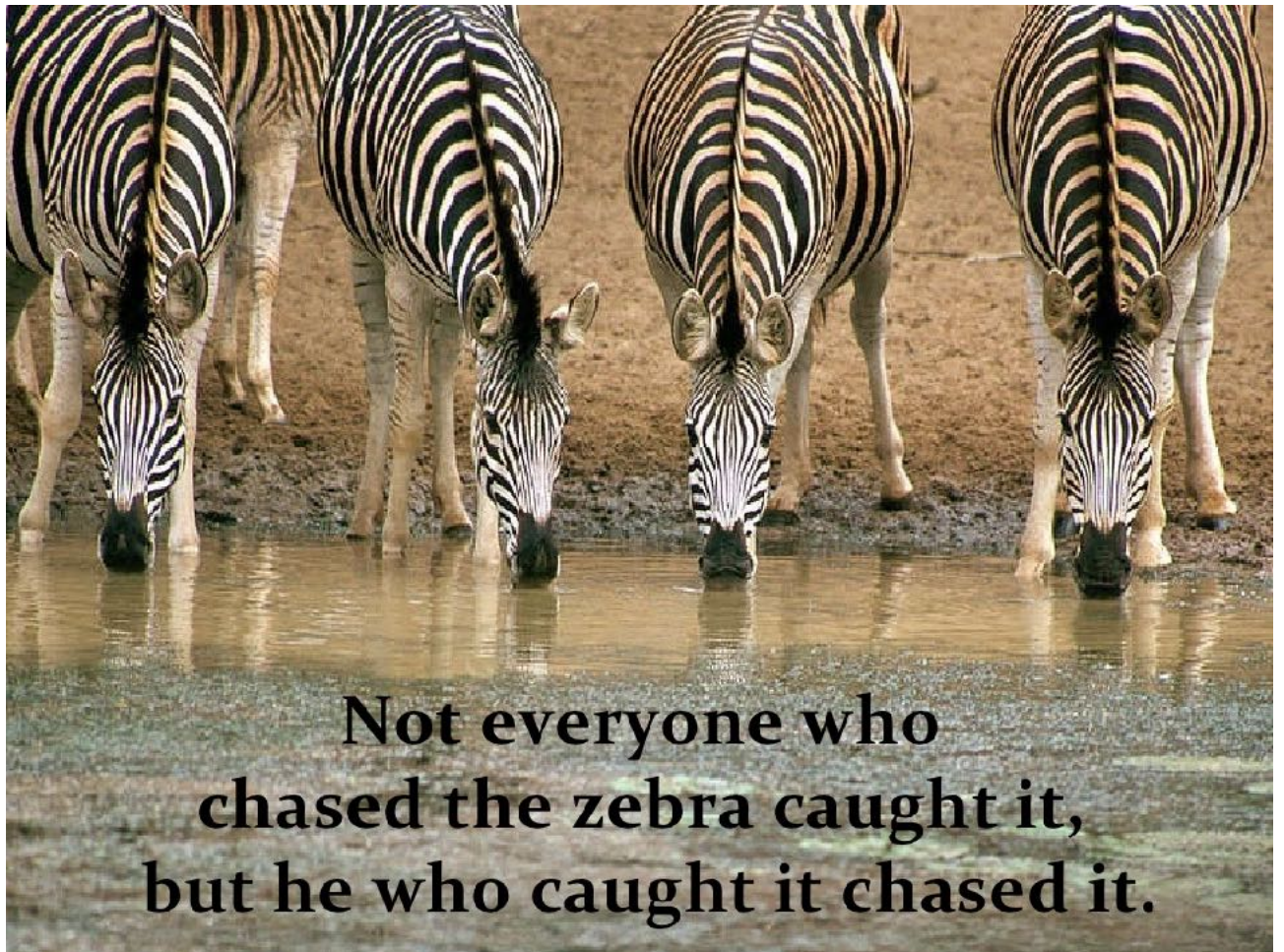

het voorstel om bij de tweede sessie in april meteen maar een nieuwe groep te laten starten. Iets waarover we het nog eens moeten hebben. Als inderdaad het project nu al in dit tempo aan het groeien is?

Eind van de middag alles nog eens doorgenomen in het hotel, waar 's avonds ook Tony Boateng, Sylvester en Adam aanschoven. Er ontstond tijdens het eten-met-je-handjes een heftige discussie over onze projecten in Fetentaa en de rol van de Diocese daarin. Uiteraard ook weer vreselijk met elkaar gelachen! We gaan trachten de progressie te garanderen d.m.v. een nog op te richten zusterorganisatie. Hierover nu nog even geen details.

Donderdagmorgen gaan we in de school verder met onze presentaties, nu aangesloten op hun projectiesysteem. Daarvoor worden we nog bij de Chieft van Fetentaa verwacht. Er moet nu e.e.a. worden afgesproken over het project met de micro flush toilets en hoe we verder gaan met het landbouwproject. De verwachtingen in Fetentaa zijn positief. Vol programma, maar aangezien het voornamelijk overleggen en les geven zal zijn, verwacht ik niet dagelijks een “deeltje” te kunnen componeren. Zou veel te saai worden.

Wordt vervolgd.....

donderdag 16 januari 2020

Tony moest vanmorgen “even” naar een meeting in Sunyani.
En Emmanuel was nog niet vrij in St Mary's Hospital.
Een prima gelegenheid om een noodzakelijk bezoek te brengen aan de Chief van Fetentaa.
Na uiteraard eerst
een fles
“Schnapps” te
hebben
aangeschaft in
Berekum.

Er is gesproken
over het project
met de micro flush
toilets. De twee
scholen zouden al
toiletfaciliteiten
hebben. Wil ik nog
wel zien.

Maar er is een deel
van Fetentaa dat
nu uitbreidt en

totaal geen water en/of toiletten heeft.

Vraag niet hoe sanitaire behoeften dan worden opgelost.

Als er twee maal zes toiletten, zes voor vrouwen en zes voor mannen, zouden komen, dan zou het probleem zijn opgelost. Ook het probleem van gemis van een watertappunt.

Er is uitgebreid overlegd over het onderhoud daarvan en de kosten. Mensen zullen gaan betalen voor gebruik. Is niet ongebruikelijk.

En ik mag deze weken alle foto's en video's maken die ik straks nodig heb.

Verder is het hele concept van ons landbouwproject t.b.v. van schoolgelden doorgesproken.

Men staat in de startblokken om mee te doen en zondag 26 januari zullen we kennis maken met de beoogde groep landbouwers. Onder aanvoering van de Queen Mother.

Al met al een positief resultaat.

Na de meeting is de locatie van
de beoogde toilets bezocht.
Nu onder een laag Afrikaanse
vullis. Plastic waar je maar kijkt.

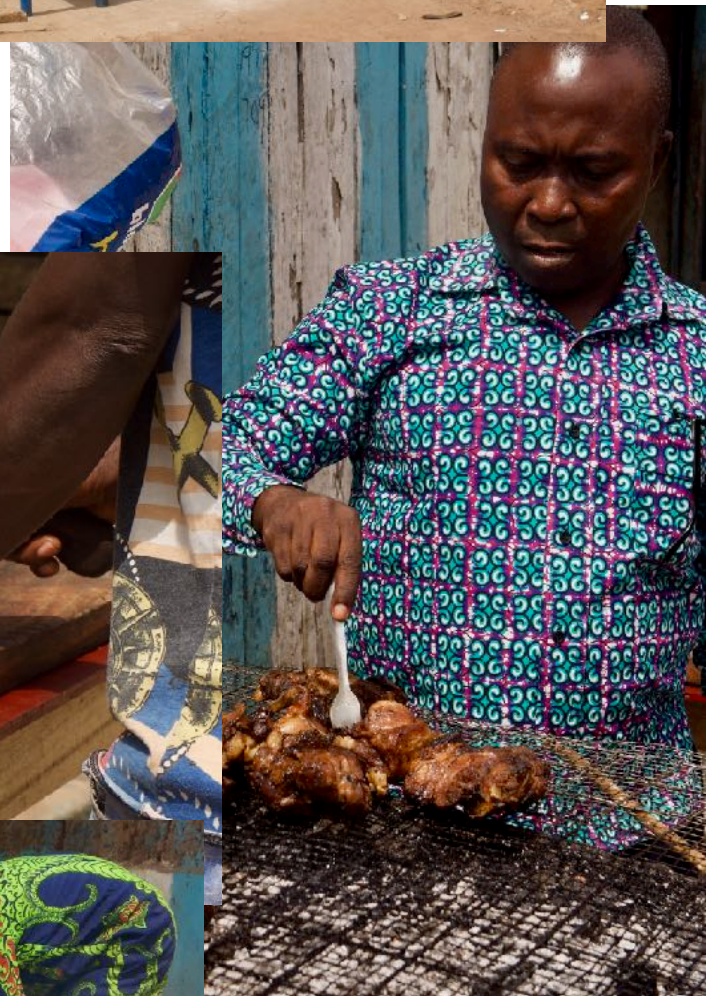

Volgens de Chief in een dag te
verwijderen.
Maar hoe voorkom je nieuwe
troep?
Iets met training in sanitatie en
hygiëne?
Iets om over na te denken.

Op de terugweg naar het hotel even aangelegd bij die zo heerlijk simpele “pork shop”. Waar Tony Boateng zich altijd onmiddellijk met de “keuken” gaat bemoeien.

Onder toezicht van....

Toen Tony eindelijk terug was en Emmanuel uit Drobo was gearriveerd, konden we de apparatuur testen in de school.

Sakina, die we gezien haar verorbersnelheid van stroopwafels de bijnaam "Cookiemonster" hebben gegeven, had nu al 22 belangstellenden voor de cursus!

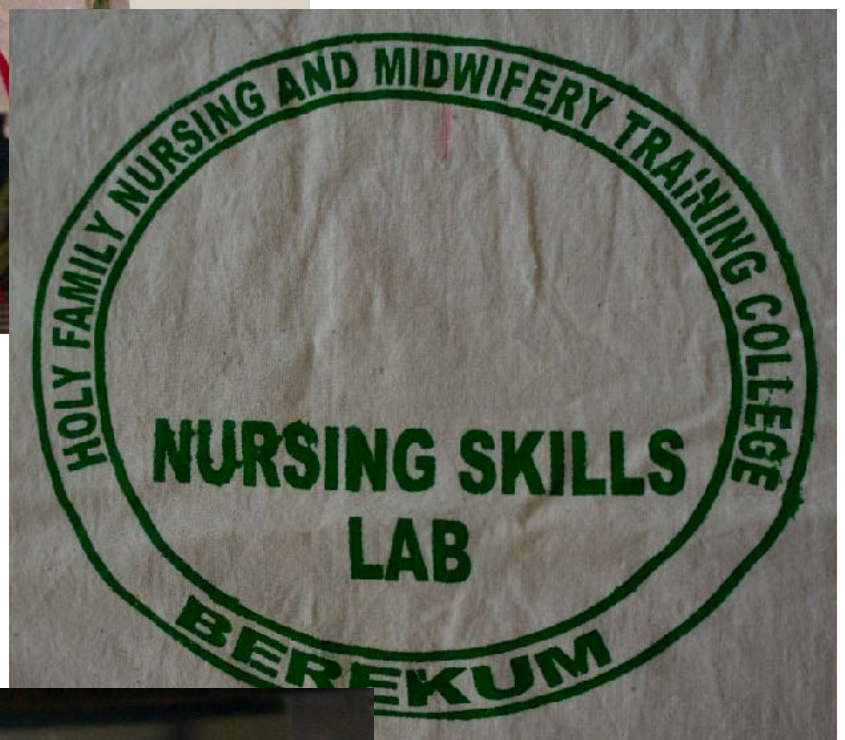
Of wij dat aankonden?

Wij wel.

Maar door een betalingsvertraging in Nederland hadden we slechts negen boeken kunnen meenemen.

De oplossing is dat we morgen een voorradje USB-sticks gaan aanschaffen die we voorzien van een volstrekt illegale pdf-kopie die ik nog ergens op de schijf heb staan.

In het demonstratielokaal bleek een groot interactief bord te zijn. Echter geen aansluiting voor een laptop om alleen de beamer te gebruiken. Morgen e.e.a. testen met een separate beamer terwijl ik ga kijken of ik m'n videocamera ook aan het geheel kan aansluiten.

Tevens gaan we één van de demomachines morgen testen.

Het hele project begint nu al grootsere vormen aan te nemen dan we konden dromen.

Great fires erupt from tiny sparks.

Wordt vervolgd.....

vrijdag 17 januari 2020

Toch nog even een “deeltje” voor het weekend.
Kort.

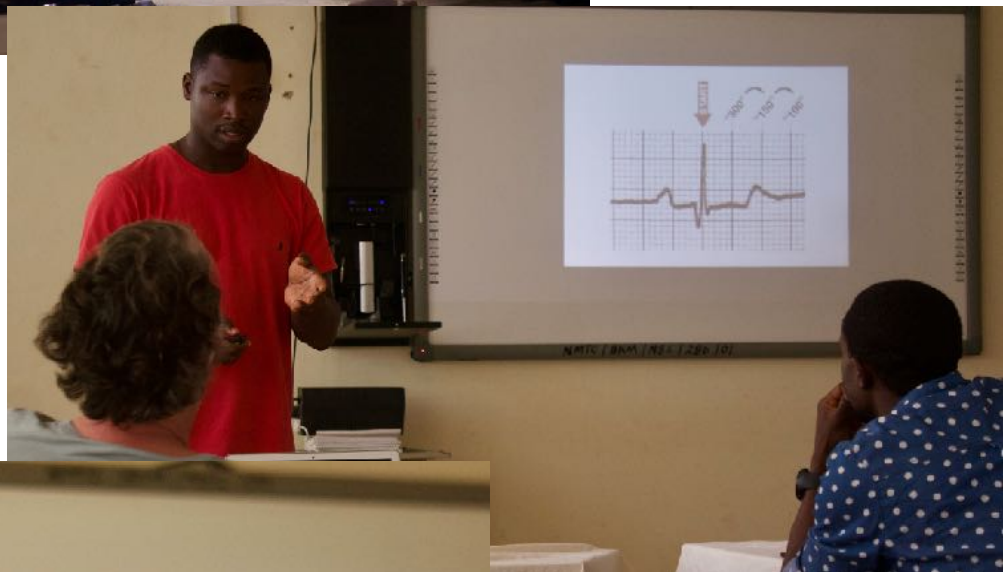
Vandaag stond in het teken van het verder vooral technisch voorbereiden van de cursus.
's Morgens was er gelukkig geen dumsor.

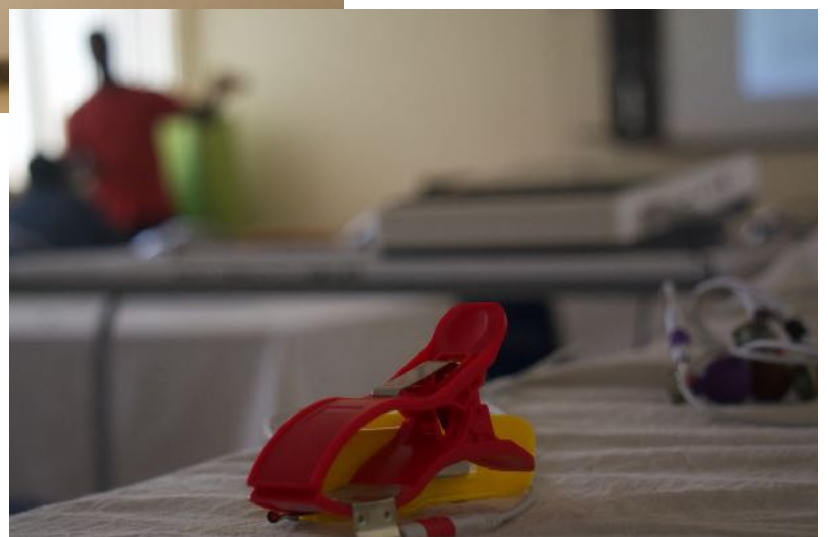
Emmanuel vond dat hij niet “capable” was om iets te presenteren.
Tony stak z’n nek wel uit en gaf een formidabele presentatie!

Er was een separate beamer verzorgd en dat werkte prima.

Maar toen viel de stroom weer eens uit en kon de ECG machine niet verder worden getest. Het restantje stroom uit z'n accu gaf echter een vertrouwenwekkend beeld.

Nog een klein incidentje. Halverwege de ochtend begon de vloer van de zaal onheilspellend te kraken. De gang op. Bleek een bekend probleem te zijn. Niet de voer zakt er onder uit, maar de tegels komen omhoog bij warmte. De aannemer had alles een pietsie te strak tegen elkaar aan gelegd.

Dat gaat in de Ghanese hitte niet goed. Een airco bracht uitkomst. Maar toen viel de stroom weer eens uit.....

's Middags naar Sunyani om USB-sticks aan te schaffen. Zie | deel b", we hebben een nijpend tekort aan boeken. Dan geef je alle deelnemers een stick met een illegale pdf! Tony reed op z'n Ghanees naar Sunyani. Het was heet. Zie temperatuur rechtsboven in de car display.

Na een bezoek aan de fameuze Sunyani pork shop zijn alle sticks op het hotelbalkon voorzien van het boek.

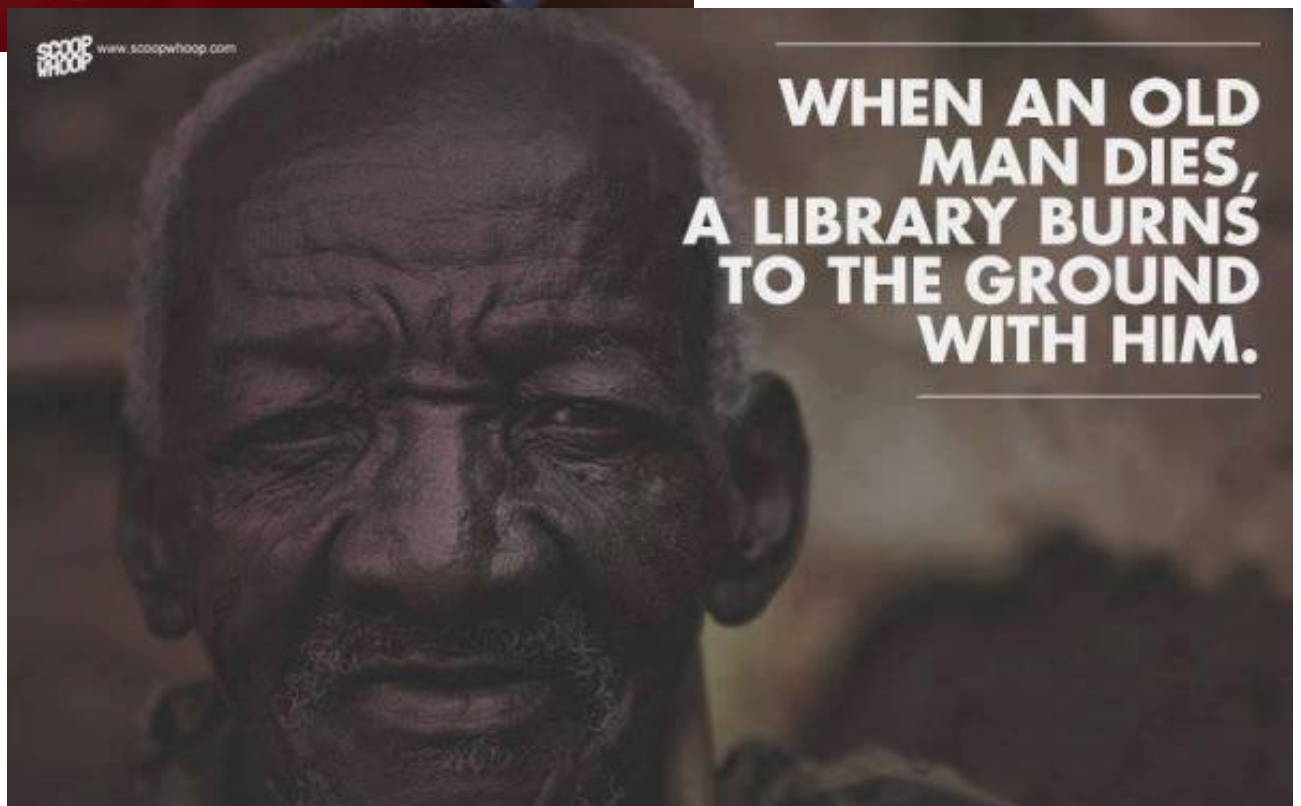
We hebben berekend dat deze oplossing vele malen goedkoper is dan de aanschaf van alle boeken.

Voor de volgende groep dienen ze zelf zorg te dragen voor de aanschaf van de originele boeken. Het is Ghana. Dus wat zullen ze dan doen.....

Ik denk het te weten.

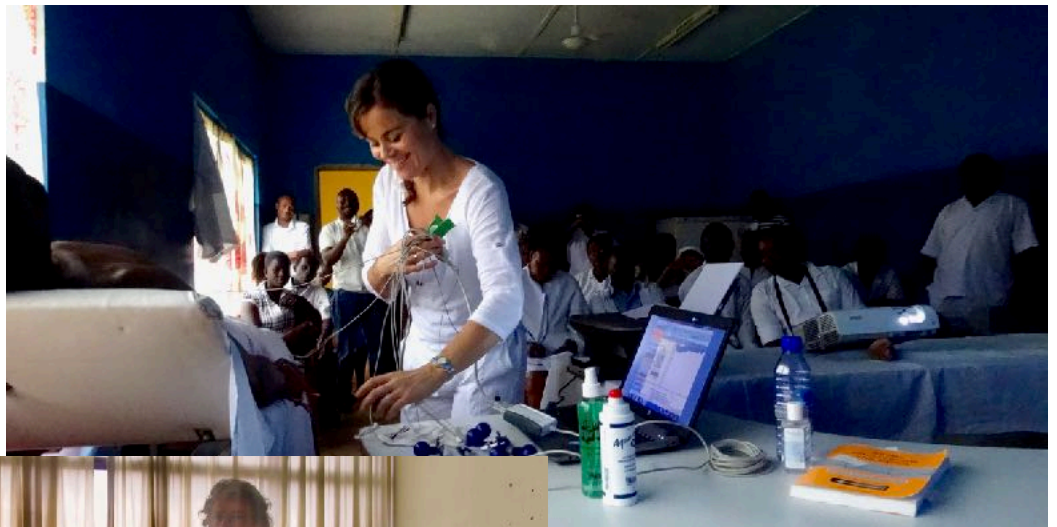
Nu weekend.
We gaan verder met het bijslijpen van de presentaties.
En verder wat relaxen.
Voor ieder in Holland een fijn weekend gewenst.
Vanuit een droog, stoffig en overdag heet Ghana.
We vinden het niet erg als jullie laten weten, dat het in Holland regent en guur is.....

Wordt vervolgd.....

maandag 20 januari 2020

Vanmorgen eindelijk de echte start van de eerste training.
Ruim vijf jaar na onze eerste poging daartoe in St Mary's Hospital in Drobo.
Toe we dachten een ECG machine te kunnen overhandigen aan mensen die hadden aangegeven er mee te kunnen omgaan.
Toen waren we nog naïefer dan nu.
De overhandiging vond toen plaats tegenover een talrijke audience. Dat was de enige overeenkomst

met nu.
Alras was duidelijk dat niemand ook maar iets van ECG's wist.
En toen moest er ruimschoots worden geïmproviseerd.....
Nu was er een intensieve voorbereiding aan vooraf gegaan.

Vandaag was er eerst een welkomstwoord van Monica, de principal van de Holy Family Nursing and Midwifery Training College.
Zo, dat is een mondvoll....
Waarna het talrijke gehoor,

men was bijna voltallig op tijd, nou ja Ghanatijd, verschenen, werd overgoten met basics en principes van het maken, interpreteren en gebruiken van ECG's.
Niet nadat eerst een kennismakingsrondje was afgewerkt, waarin iedereen kon aangeven, wat de verwachting was.

A group of people, including a woman in a blue shirt, are seated at a long table during a meeting or training session. Several plastic bottles of water are on the table. The participants are looking towards the right side of the frame, suggesting a speaker or presentation is taking place. The setting appears to be an indoor room with large windows in the background.

[illegible]

's Middags, na de lunch, was het praktische deel. Deels beperkt, doordat we op dit moment maar één machine hebben. De tweede komt, hopelijk, morgen aan in Berekum. We hadden bedacht zoveel mogelijk deelnemers rond het bed te laten staan en simultaan met Henk's iPhone beelden op te nemen, die we via het schoolnetwerk en FaceTime naar mijn MacBook konden sturen.

Werkte!!!!

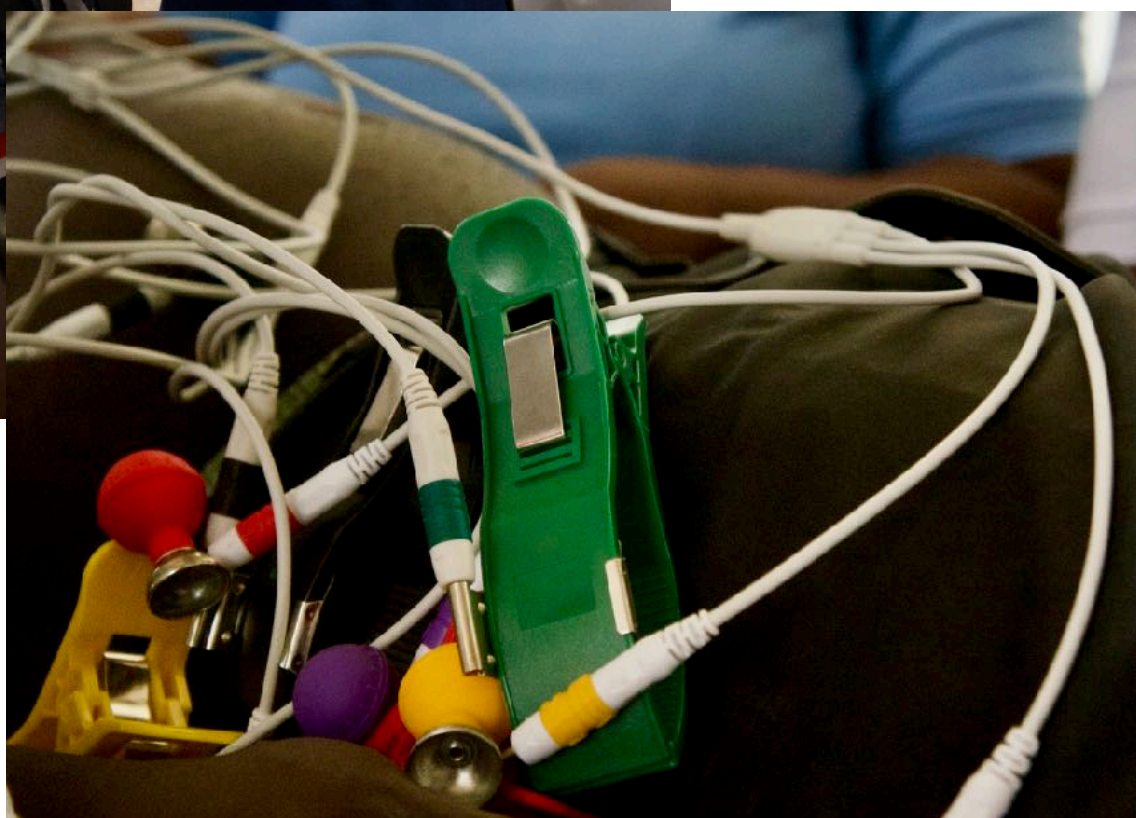
Maar was uiteindelijk overbodig. Het was "gezellig druk" rond het ECG-bed.

Leuk was, dat niemand zich geremd voelde om onervaren een ECG te maken. De interactie was leuk en "veilig". Tony en Emmanuel stelden zich op als

praktijktrainers.

De “patiënten” waren op de compound onder het personeel even á la minute geregeld, evenals de “kleedgelegenheid”.

Kortom, het was een geweldige ervaring met een kleine twintig studenten. Werkelijk alles overtrof onze verwachtingen tot nu.

Morgen weer verder.

Op het menu scheen voor de lunch dan fufu te staan.

Daarvoor hebben we dan weer bedankt.

Ook na al die jaren is het voor ons geen “favoriet”.

Verder kijken we echt uit naar morgen.

*When making a
fire people like
to join you,
when cleaning
the ashes you
are often alone.*

- African Proverb

Wordt vervolgd.....

woensdag 22 januari 2020

De derde cursusdag zit erop!

Echt fascinerend. Gisteravond hebben we lang zitten praten over de maximum hoeveelheid informatie die geaccepteerd kon worden en in welk tempo.

Men had gevraagd eerst "even" alle theorie te geven en dan pas te gaan oefenen.

Tony drong er bij me op aan dat Ghanezen gewend zijn een grote hoeveelheid theorie tot zich te nemen en dan pas te beginnen.

OK. Gisteren gewoon getest door er in één presentatie, op verzoek dus, het onderwerp ritmestoornissen erdoor te jagen.

Het totale gehoor lag daarna "hijgend in de touwen".

En "dus" kwam vanmorgen vanuit de audience het verzoek om maar "even" eerst alles van een normaal ECG over te dragen.

Ik heb me toen verstout de volgende vergelijking te maken:
hoe lang hebben jullie er over gedaan om op de lagere school te leren lezen?

En hoe ging dat ook alweer?

Was het niet zoals, wanneer je kijkt naar bijvoorbeeld dit etiket,
excuus er schoot ons even niets anders te binnen.....:

Je begint met....."oh, dat is een "C"?.....

En daarna een.....uhhhhhh.....ja, een "L"!

Stilte.....

"U"!!!!

....."B"???????

Stilte.....

"CLUB"????

En als ik dat dan nu Henk laat zien zegt hij: "ja, bier!"

Het verschil?

Je moet eerst alle elementen afzonderlijk leren herkennen.

Daarna de combinatie en het woord.

En pas daarna leer je wat het woord betekent.....

Zal wel weer pedagogiek van-de-koude-grond zijn.

Maar het werkte!

Waarna Emmanuel en Tony een perfecte presentatie hielden over het onderhoud van een ECG machine. Met behulp van Henks presentatie, die nu eindelijk via een USB stick op het schoolsysteem getoond kon worden.

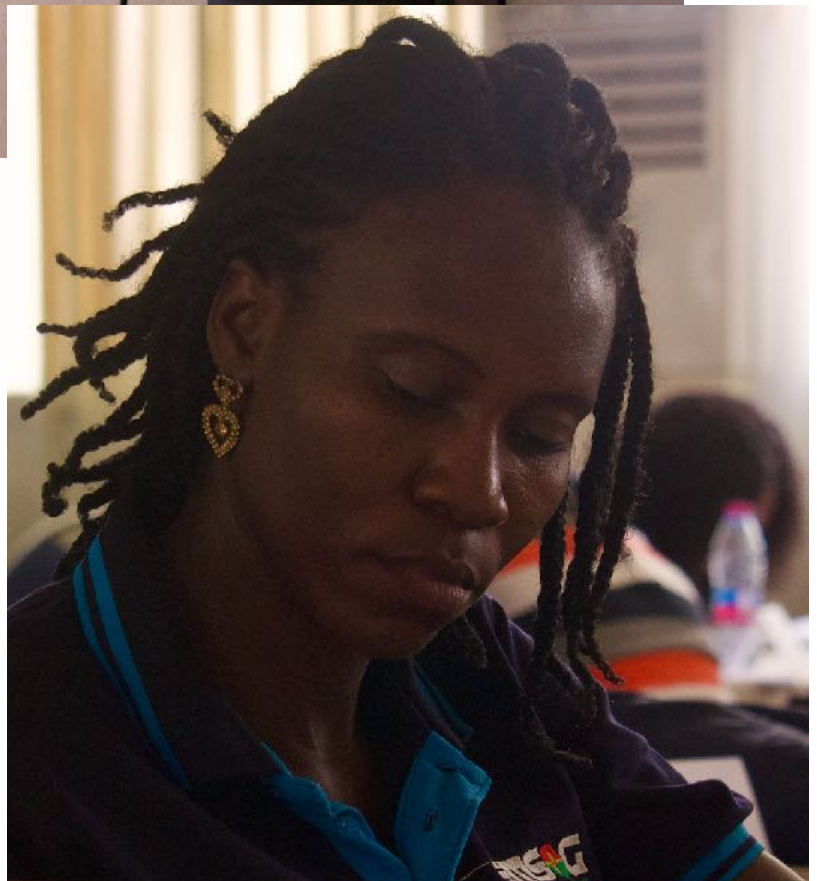
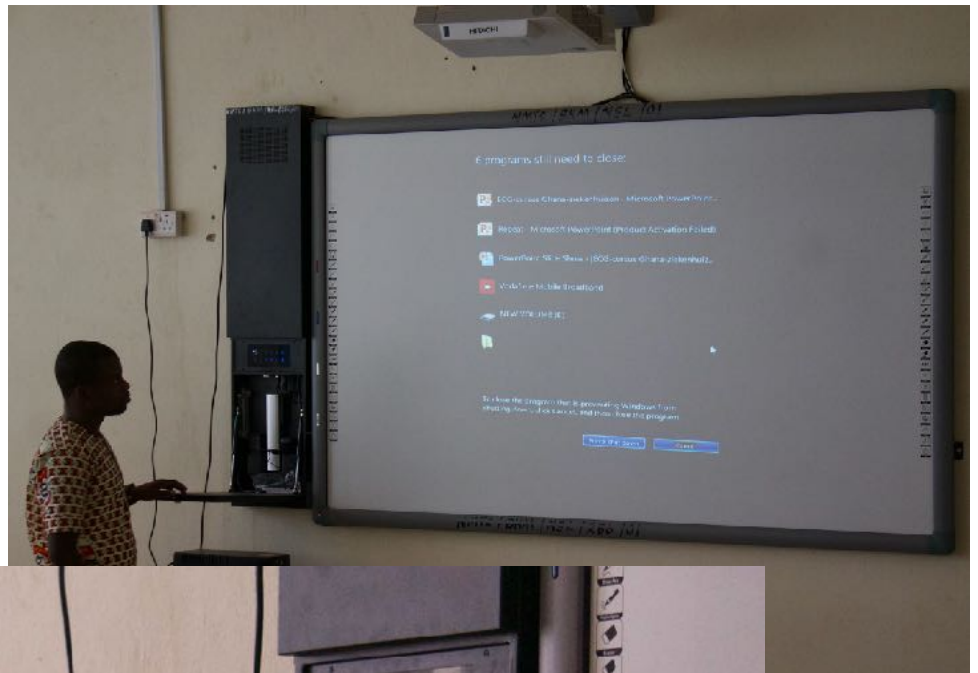
Amos had intussen een
concept certificaat
ontworpen voor deze twee
weken.
Ze zijn gek op
certificaten.....

Van vandaag maar weer
gewoon wat plaatjes....

De aandacht was er vandaag onverdeeld.
Echt leuk.

Maar ja, dan flikkert het
schoolsysteem van Chinese
makelij er weer even uit.
Pauze.
Alles weer resetten en hopen
dat je kopie op die schijf het
nog doet.
Soms gaat dat goed.....

Vooral wanneer er 's morgens de plastic zakjes met “snacks” worden uitgedeeld, is volop “beweging”.

Zelfs tijdens de presentatie van een serie voorbeeld-ECG's was de aandacht onverdeeld.

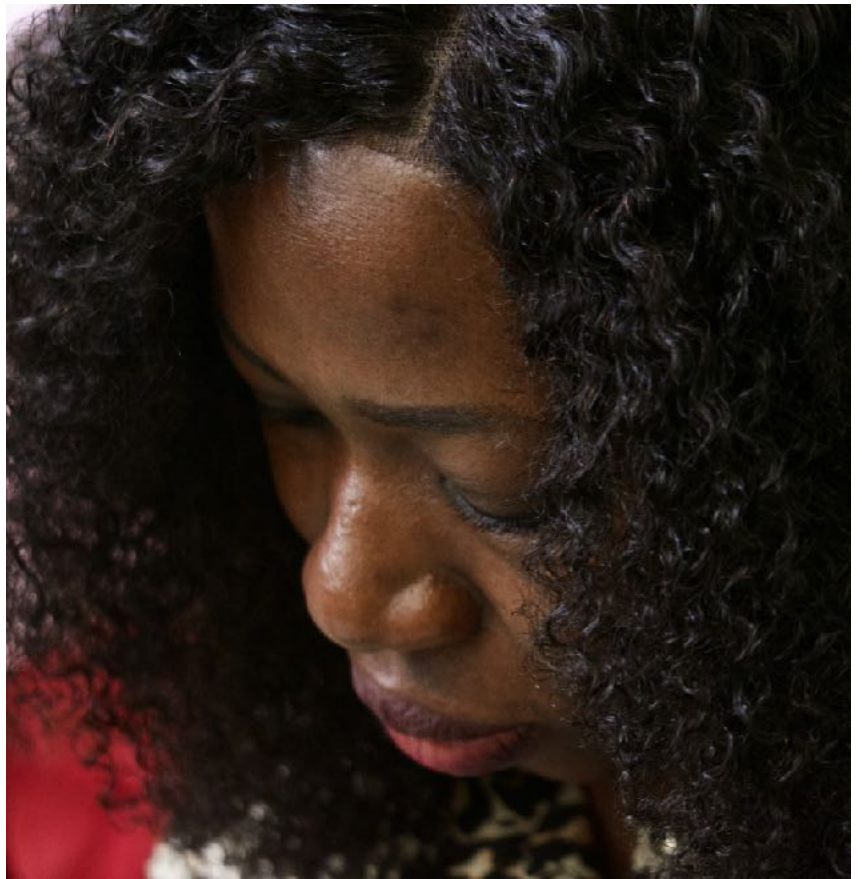
Ondanks het feit dat de spreker een vreselijk droge strot aan het krijgen is.

En na een paar uurtjes vreselijk door z'n hoeven staat te zakken.

Emmanuel had bedacht om aan het eind van de dag ook iedereen als evaluatie een “take home message” te laten geven.
 Heel inspirerend.
 En er werd op een bijzonder positieve wijze gebruik van gemaakt.

En ondanks het feit dat Sakina aan het eind van de dag aan een ernstige vorm van “hypo-cook-emia”, niet uit te leggen, leed, hebben we pas laat weer van de groep afscheid kunnen nemen tot morgenochtend.

De voorbereidingen voor morgen zijn weer afgerond.
Nu aan de yam en vis-stew.....

Wordt vervolgd.....

vrijdag 24 januari 2020

Einde eerste cursusweek.

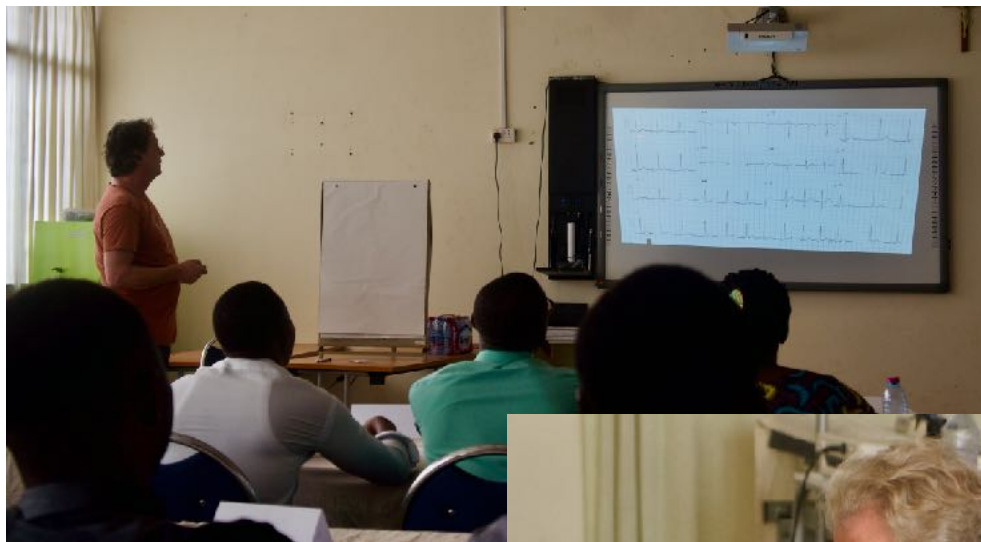
Het weekend mogen we relaxen.

Hoewel?

Er staan voor onze andere activiteiten nog wat afspraken gepland.

Vanmorgen eerst nog wat theorie.

Afgerond vlak voor er weer eens een dumsor was?

De foto's zijn van de afgelopen twee dagen. Het "gehoor" begint duidelijk tekenen van vermoeidheid te tonen. Echter zonder vermindering van interesse! Dus bouwen we met enige regelmaat iets "verrassends" in.

Gisteren een "ECG" en foto's uit het Dolfinarium, waarvoor onnoemelijke dank aan mijn vriend en collega René. Vandaag "Noorwegen-foto's" van Henk. Het werkt!

Gewoon, als immer, maar weer eens voornamelijk foto's, omdat ik denk dat de inhoud van de cursus onze "lezertjes" toch niet

interesseert. Of misschien een ander "taal" is dan gewend. Iets waar ook onze studenten nu moeten wennen. Zie het gebruik van het "CLUB-etiket" een paar dagen geleden.....

De jongens participeren volop!

De praktijktraining wordt maximaal benut....

Rond het onderzoeksbed is
het Afrikaans “knus”.

Mobieltje immer in je
handje.....

Maar even wat “portretjes”.....

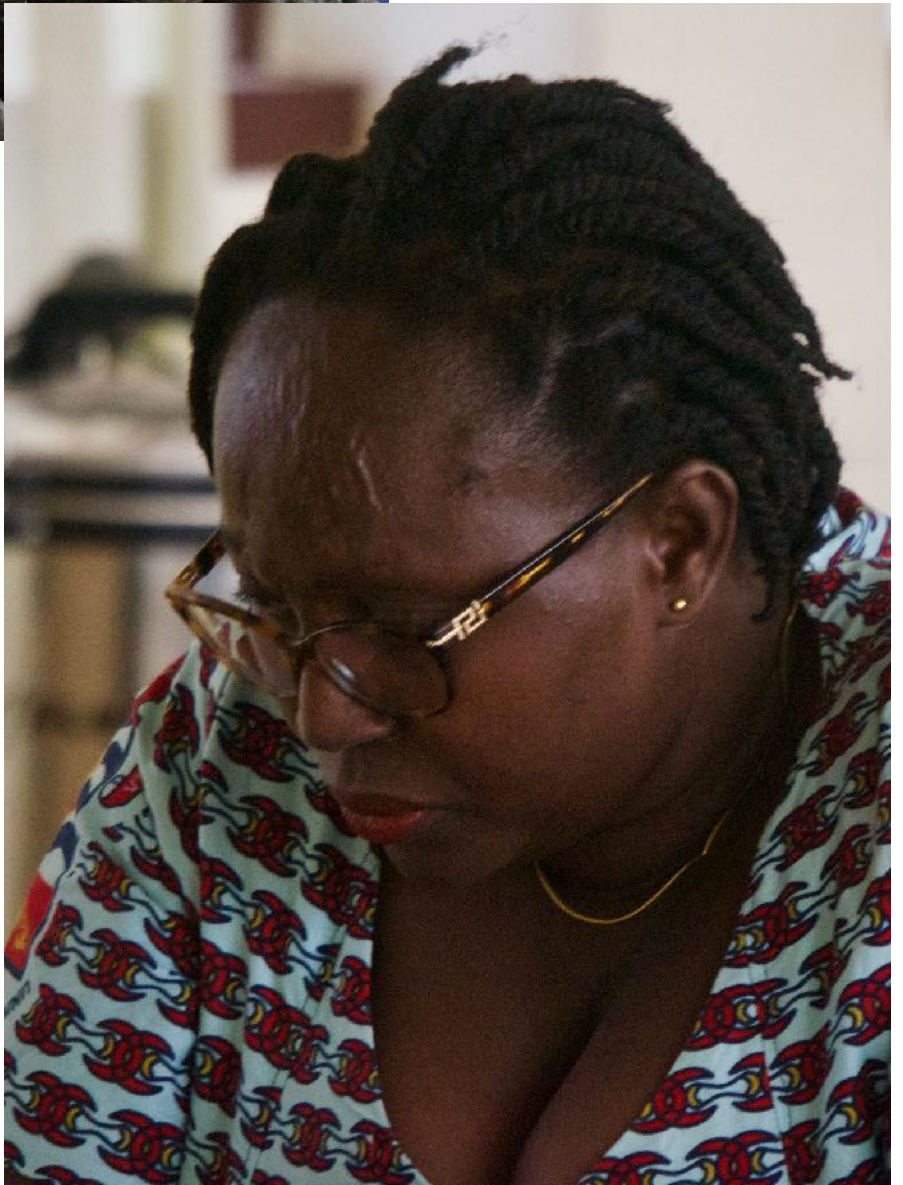
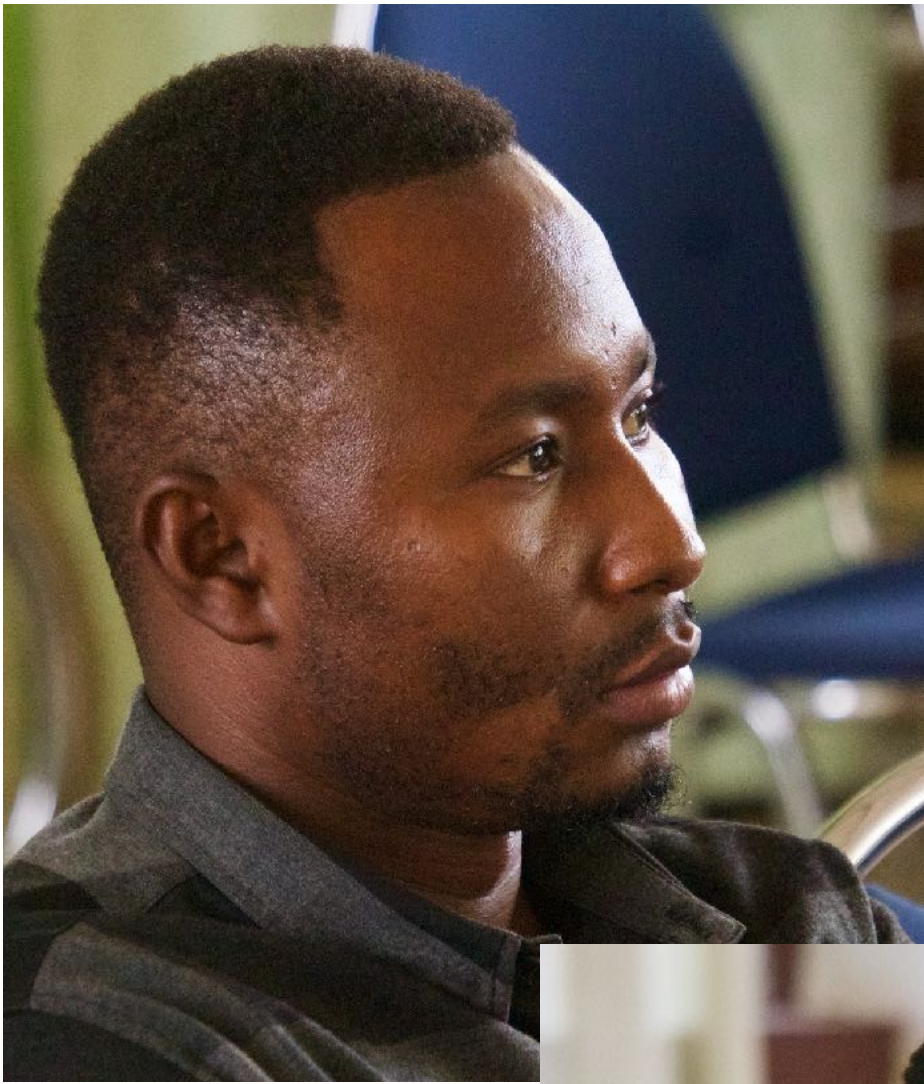

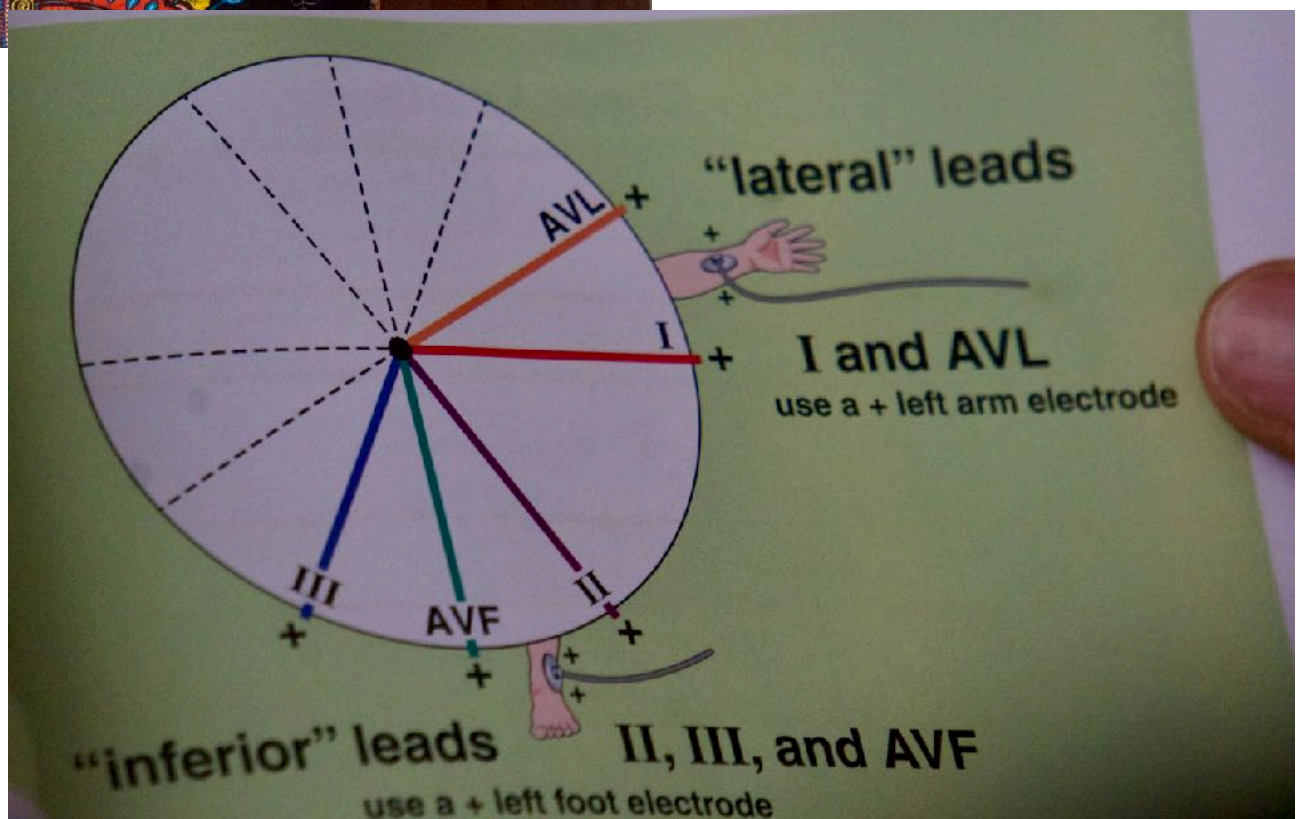
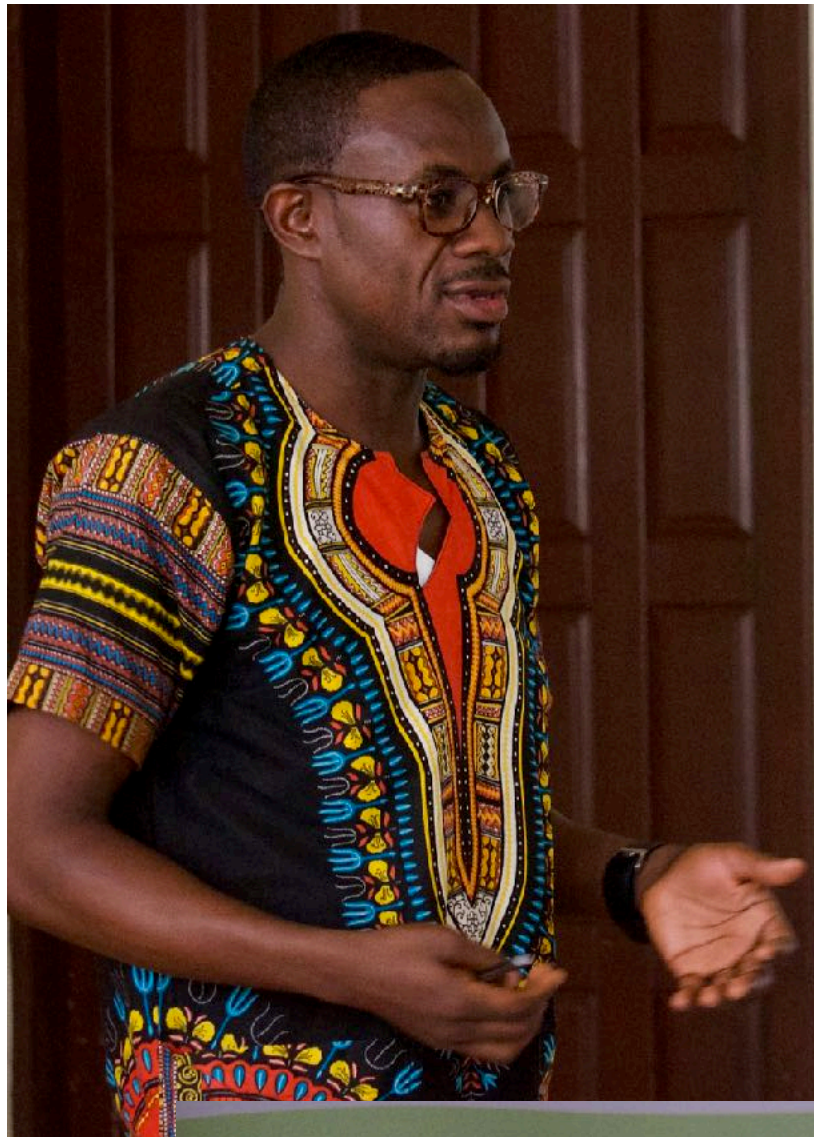

En uiteindelijk heeft het totale gehoor deze theorie overleefd.
Ik noem ze ook vaak "survivors"!

En als ik sta te oreren mag Henk
even van zijn pensioen
genieten.

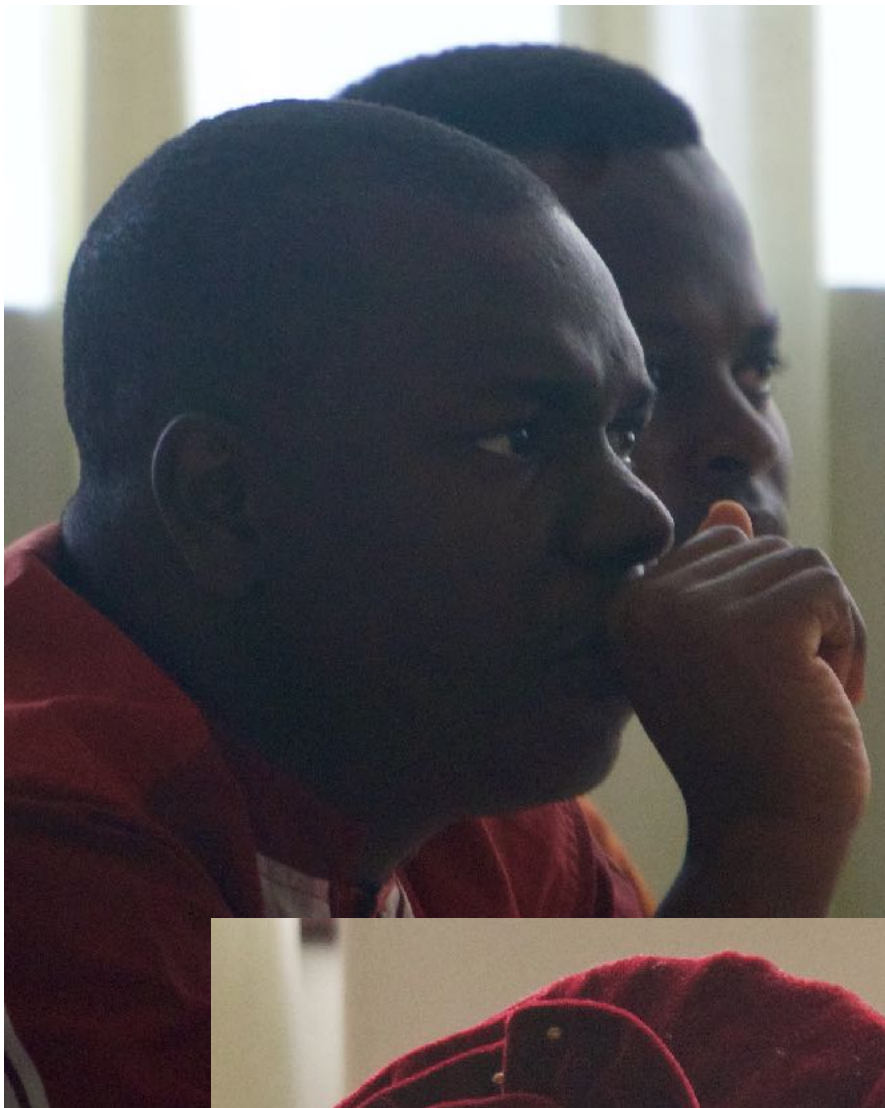
En andersom.....

En “men” absorbeert”
informatie.

Maar als het over management
gaat komen de tongen los!!!!

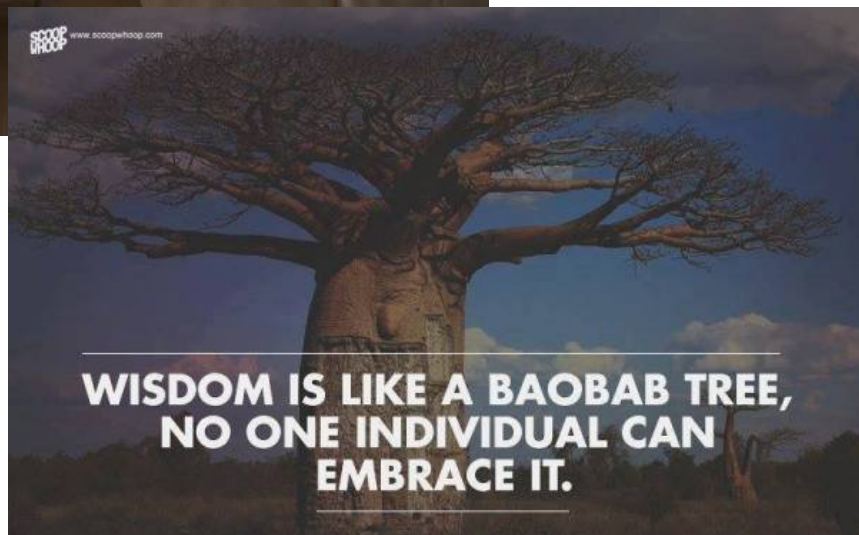

Maar er was
ook een
vreselijke
hoop lol!

En dan is het eindelijk
weekend.....

Wordt vervolgd.....

maandag 27 januari 2020

De eerste dag van de laatste week hier.

Het weekend was, uiteraard, weer anders dan gepland.

Ja, zaterdagochtend kwamen vijf leden van de Rotary Club Sunyani om te overleggen over ons toilet project in Fetentaa. Het idee is om een aantal micro flush toilets te gaan realiseren in een school in Fetentaa, maar volgens de Chief hebben de scholen alle benodigde toiletfaciliteiten.

Dus, zie een van de voorgaande deeltjes, het voorstel van de Chief om zo iets eerder te bouwen in een deel van Fetentaa waar geen enkel watertappunt is en geen sanitaire voorzieningen. Terwijl dat deel van Fetentaa aan het uitbreiden is.

Maar micro flush toilets in een community worden afgeraden. Per unit mogen maximaal 25 mensen er gebruik van maken per dag. Anders "worden de wormen overvoerd en het systeem om zeep geholpen". Vrije vertaling van mij van het technische argument.

En daarom is het advies om iets dergelijks liever te baseren op het principe van water closets.

Moeten we over nadenken.....

Zondagmiddag ging de meeting met de Chief en de farmers van Fetentaa niet door.

Een funeral....

Dus hebben we met ons team uitgebreid van gedachten gewisseld over het oprichten van een zusterorganisatie van ons als NGO in Ghana.

Details niet voor deze deeltjes.....

Vanmorgen zijn we begonnen met een fototerugblik op vorige week.

Grote bijval en lol!

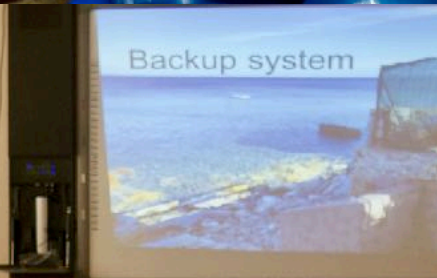
En we hadden gevraagd of iemand in zijn/haar hospitaal misschien een ECG machine had met een technisch probleem.

En dus kwam uit Hwidiem een apparaat wat aan die omschrijving voldeed. Cupjes van de electrodes onder een dikke laag corrosie omdat men ultrasoundgel meent te moeten gebruiken waarin zout zit!!!!

Emmanuel is toen met wat water, wat zeep en een pannensponsje aan het werk gezet.

Een wereld van verschil!!!!
Ik vrees dat anders de
“ziekenhuissponsor” een
dringend verzoek had
gekregen om maar even een
nieuw apparaat te doneren.
Ghana staat m.i. vol met
dergelijke defecte
apparaten.....

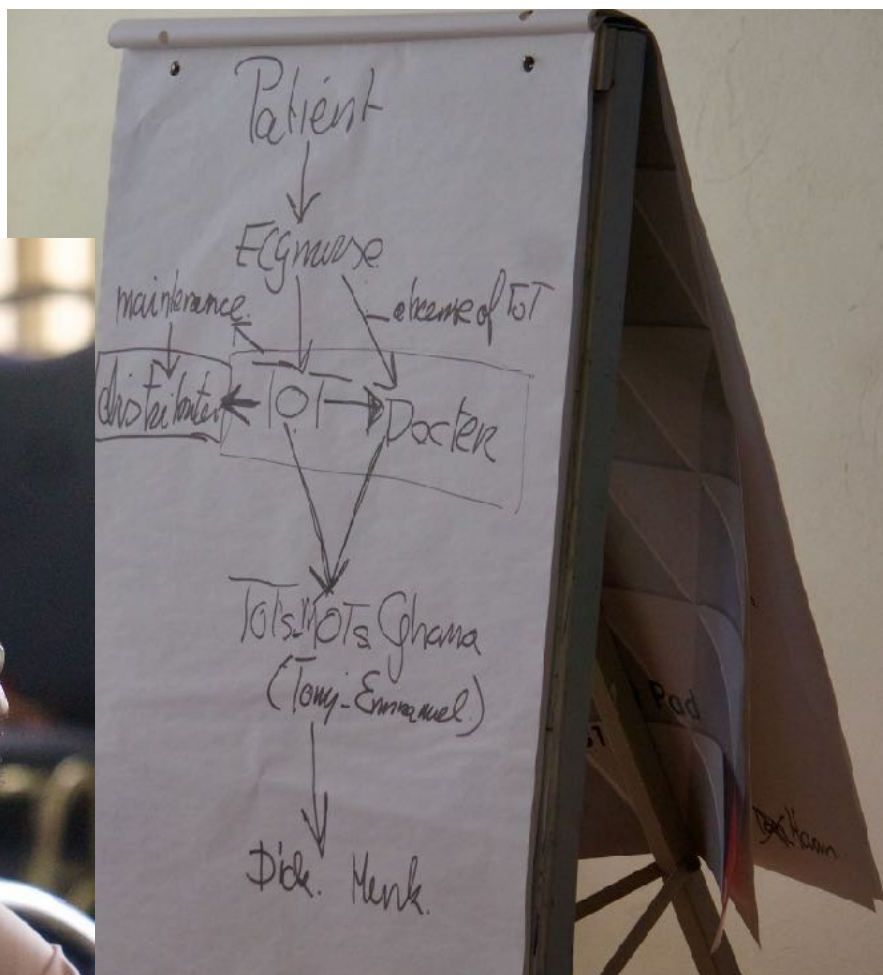

Henk startte daarna met
een “white paper session”
over het backup systeem
wat moet worden
opgericht.

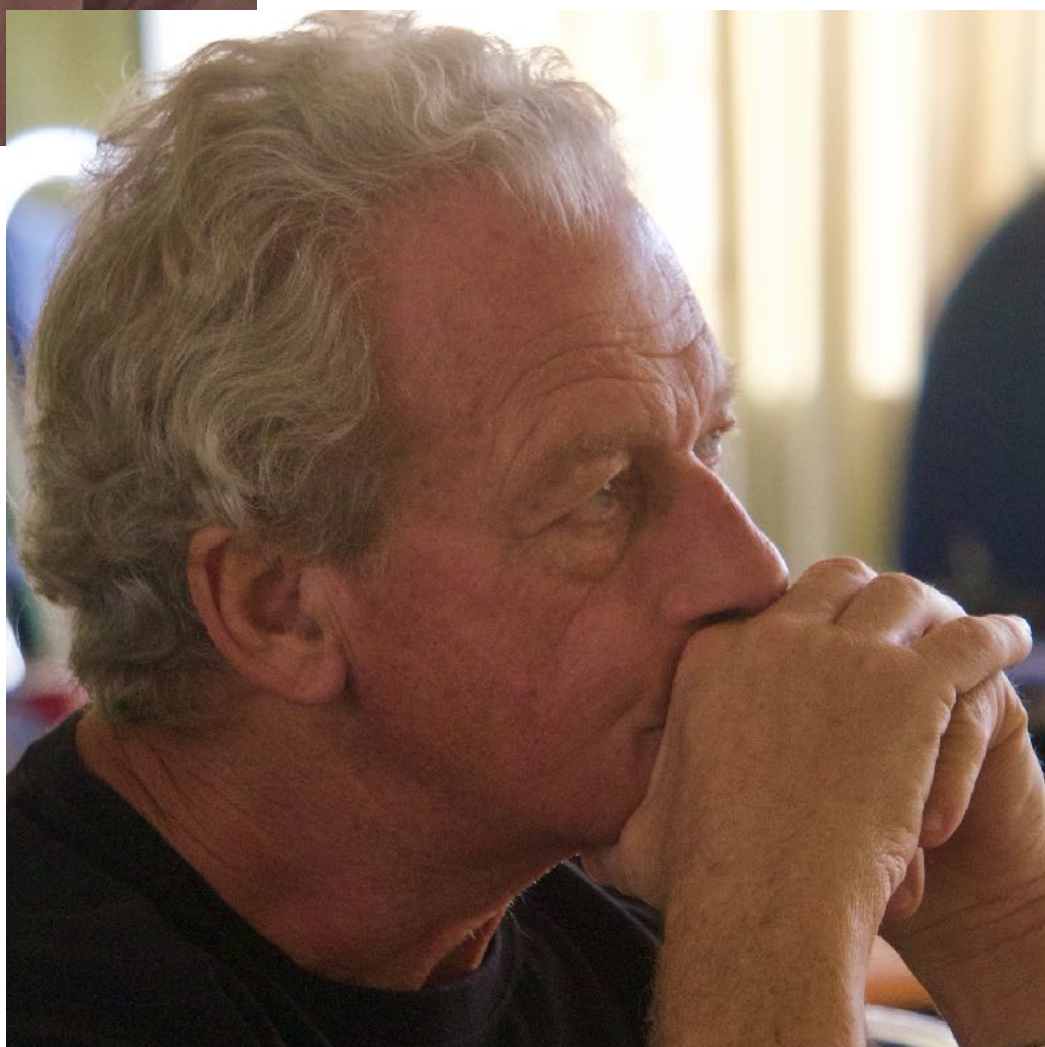

Oeps.....
lets met de combinatie
maandagochtend-na-een-slopend-
weekend??????

Werd best een boeiend en interactief programma onderdeel.

Echt wel.....

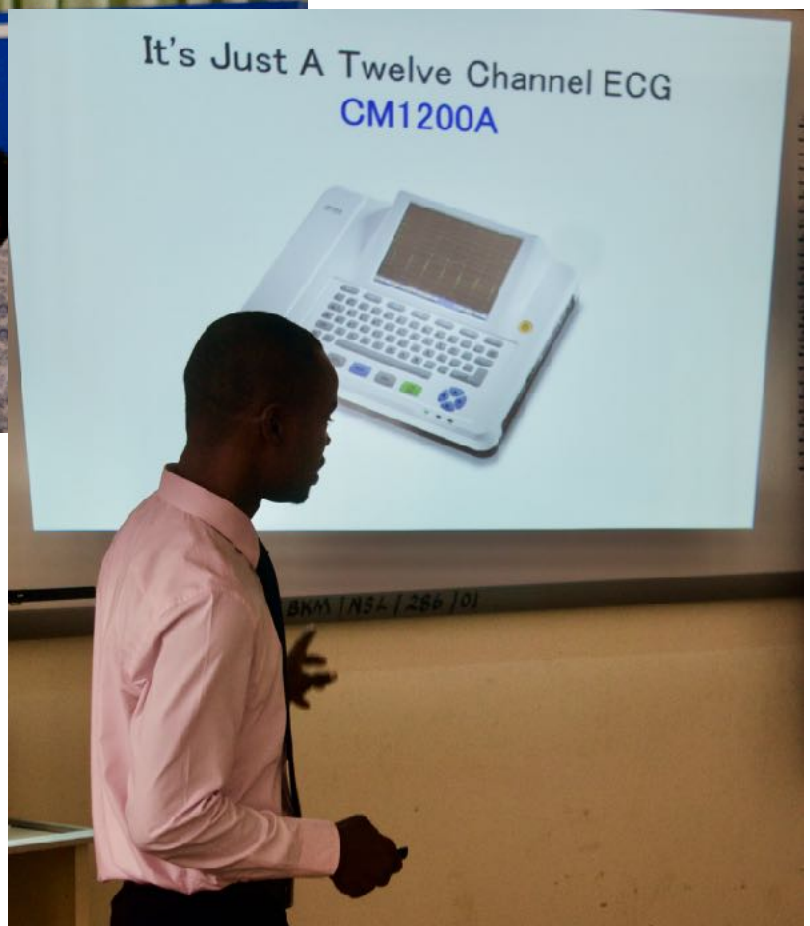
Daarna nog even wat praktijk en een demonstratie dat een bakje sop en een sponsje je €2000 á €3000 kan besparen.....

En omdat Tony altijd klaagt dat hij nooit op een foto staat, dan maar een plaatje!
Vergeet dan maar dat hij de hele ochtend mijn fototoestel met 280 plaatjes heeft volgestouwd!

Eric, die de ECG apparaten heeft geleverd, hield nog nog een presentatie die met belangstelling werd gevolgd.

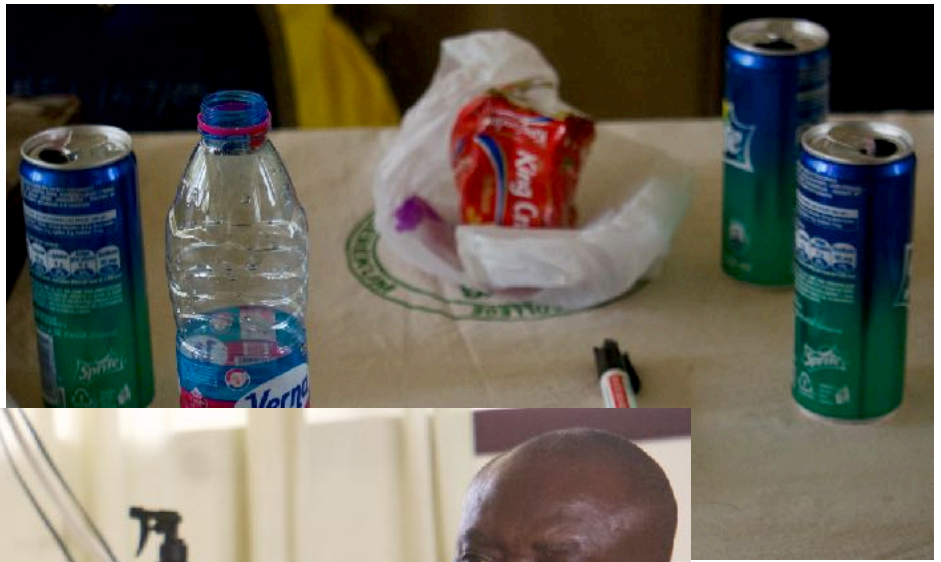

Waarom kijkt
alleen obroni
zo ernstig?

Tja.....

Na de korte-pauze-met-de-snack, een blikje suikerwater en een koekje (waarom moet ik immer aan een Afrikaans-binnenlandse vlucht denken?), verscheen Samuel Kwasi Ansu, de PUM representative uit Sunyani.

Hij hield nog even uit de losse vuist een inspirerende speech die aandacht kreeg.

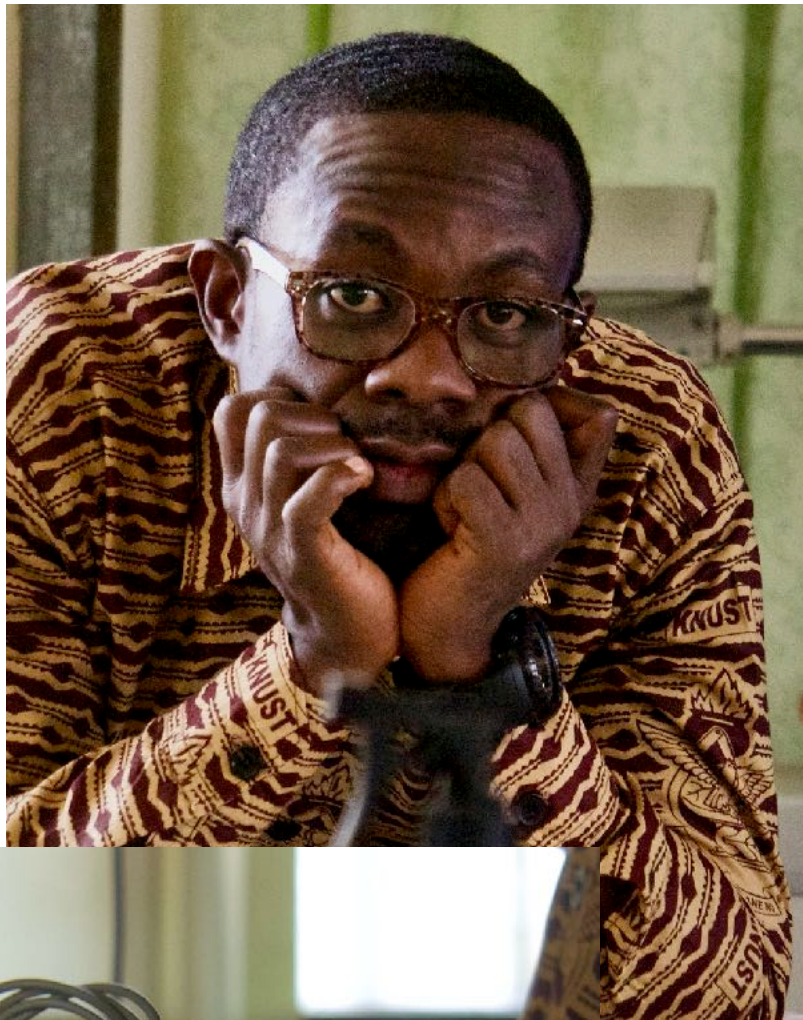

Waarna ik mocht afsluiten met een stuk theorie, een aantal lastige ECG's en een case report.

Hij luisterde mee.

Nog even wat plaatjes:

Om af te sluiten met.....

Met zo'n portret moet je dan samenwerken.....

Zal het over een week missen.....

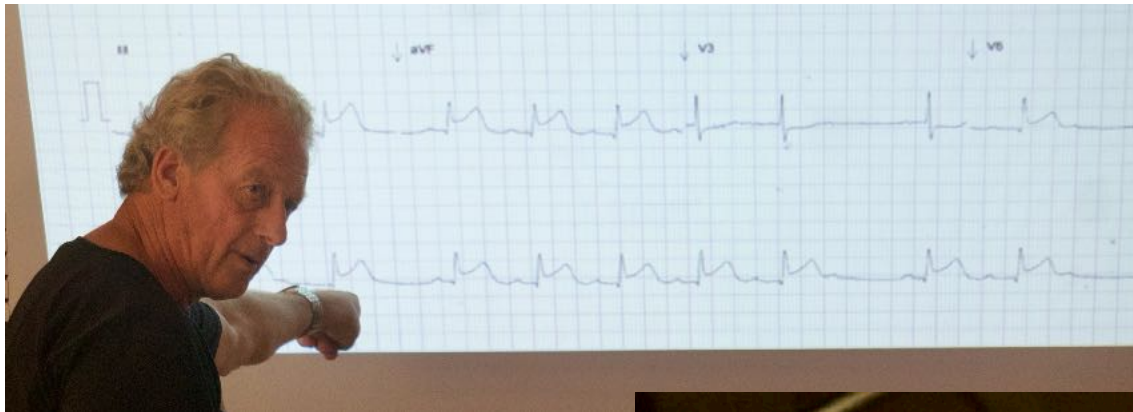
In the land
of promise
a man may
die of
hunger.

Wordt vervolgd.....

dinsdag 28 januari 2020

Vandaag een kort en foto-arm stukje.

Omdat jullie alle "portretjes" wel hebben gezien. En ik Tony vandaag heb gevraagd om nu eens niet een kleine driehonderd plaatjes te schieten.

Terwijl ik de presentaties van het boek aan het afronden ben. En een van de studenten met-het-pootje-omhoog zat, mogelijk een kuitbeenfractuur. Verband erom heen. Ze wil pas in Sunyani een foto laten maken. Maar bleef bij de klas, ook toen we ECG's op de ward gingen maken. Eindelijk hadden we toestemming gekregen om daar ECG's van patiënten te maken. Het was weer een hele ervaring na zoveel tijd alleen organisatorisch en trainingswerk. Waarom een ward bomvol met groengejurkte leerlingverpleegsters moet staan, die alleen maar op een hoopje met elkaar staan te kletsen en niets doen, is me niet duidelijk. Maar het viel op.

Evenals weer al die ellende die daar een beetje erg ziek lag te wezen. Vooral veel longinfecties in dit nu zo stoffige klimaat. En af en toe een verkreukeld stukje oude medemens die het allemaal over zich heen liet gaan..... Om dan te eindigen bij een kind wat er vreselijk ziek bij lag en op het ECG een overduidelijk lang QT-syndroom liet zien. Iets waar mensen plots dood bij neervallen. Toen toch maar even bij de verantwoordelijke e.e.a. uitgelegd. Het kind lag er al een paar dagen en had mogelijk nierfalen. Nog geen lab!!!!!!

Zucht.....

Ik kreeg daar op de ward plots weer heimwee naar het klinische werk om weer eens heel even klinisch mijn handjes te mogen laten wapperen.

Tja.....

's Avonds verscheen er eerst een bekende VN-bak met ons team. Uitgebreid met elkaar over de op te richten zusterorganisatie gesproken en gezamenlijk de voor slechts enkele personen bedoelde maaltijd verorberd.

Daarna verschenen Addison en Benjamin en werd de avond gevuld met discussies over Afrikaanse literatuur.

Ik moet hier weer eens even een book store in.

En toen kwam ook een van de jongens van de ER van Holy Family Hospital, degene die geweigerd was door het ziekenhuis om aan onze cursus deel te nemen.

En zo mochten we weer alle bekende organisatorische problemen aanhoren en het onvermogen om daar uit te komen.
Het werd laat.....

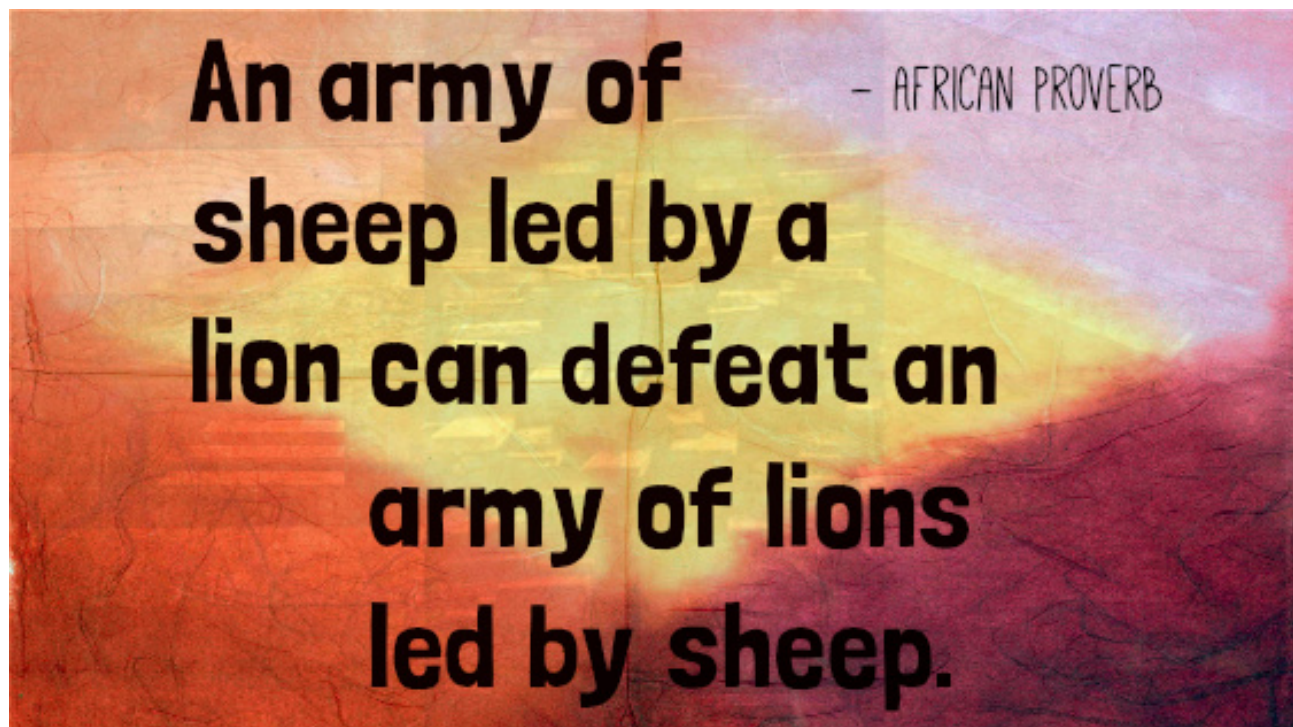
Donderdag weer cursus om om 3pm te worden opgehaald voor de uitgestelde meeting met de Chief en de selectie van farmers uit Fetentaa.

En 's avonds een brainstormsessie over de zusterorganisatie i.o.

Zal ook wel weer laat worden.

Tony geeft aan "een beetje moe" te zijn.

Wij drijven nog even voort op een dosis adrenaline.....

Wordt vervolgd.....

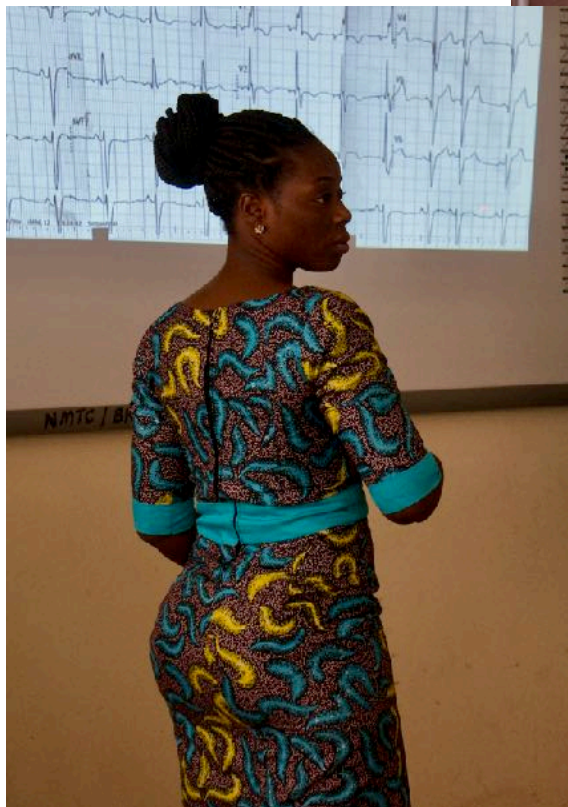
woensdag 29 januari 2020

De cursus is bijna afgerond.
Morgen nog een ochtend oefenen in het beoordelen van ECG's.
Vanmorgen hebben we iedereen zijn/haar ECG van de ward van gisteren laten presenteren.
Ja, we hadden ons hart vast gehouden.
De eerste presentatie was ver boven verwachting!
En de volgende...
En de volgende...

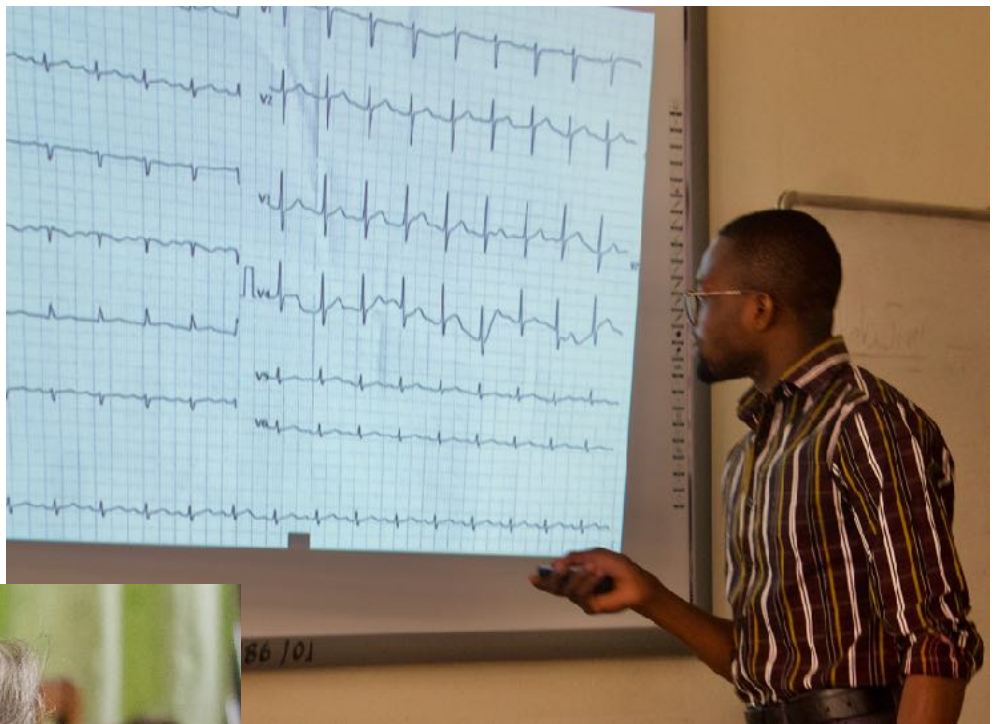

Het systeem zat er zoveel beter in dan we hadden kunnen dromen.

We hebben allebei met open mond staan kijken en luisteren.

En dat terwijl “deskundigen”
in Nederland van mening
waren dat het ons nooit in
twee weken zover zou
lukken.
Echt ontroerend.....

Maar ook zo leuk.....

En dan geeft Alex nog even een schitterende Ghanese vergelijking betreffende geleidingsstoornissen. Iets over een "husband" die steeds later thuis komt en zo.... Schitterend!

Daarna hadden we onze
Hollandse variant van de
Ghanese pauze-met-snack:
stroopwafels!!!!
Ze zijn er gek op!!!!

Na de lunch, helaas voor Henk

weer eens vis, eindelijk de
uitgestelde meeting in
Fetentaa met de
geselecteerde farmers.
Tony legde alles uitgebreid
en zorgvuldig uit en de hele
groep snapte exact waarom
het draait.

Beide Tony's waren weer "onbetaalbaar".

De groep overlegde daarna in een uithoek van het “palace” en keerde terug met een volledige instemming.

Alleen moeten de niet aanwezige farmers nog worden geïnformeerd.

En de groep zal zich als coöperatie gaan registreren.

De groep farmers vertrok daarna.

De Chief kwam terug van een funeral en het onderwerp werd gewijzigd in het waterproject in Fetentaa en ons programma waarmee kinderen in staat worden gesteld een voortgezette opleiding te volgen.

Het werd voorwaar oprecht gezellig en humorvol.

Veel gelachen.....

Het was laat geworden.

Onderweg in Berekum aan de straatkant nog een voorraad “pork” aangeschaft, want het balkon is vanavond gevuld met belangstellenden voor onze op te richten zusterorganisatie in Ghana.

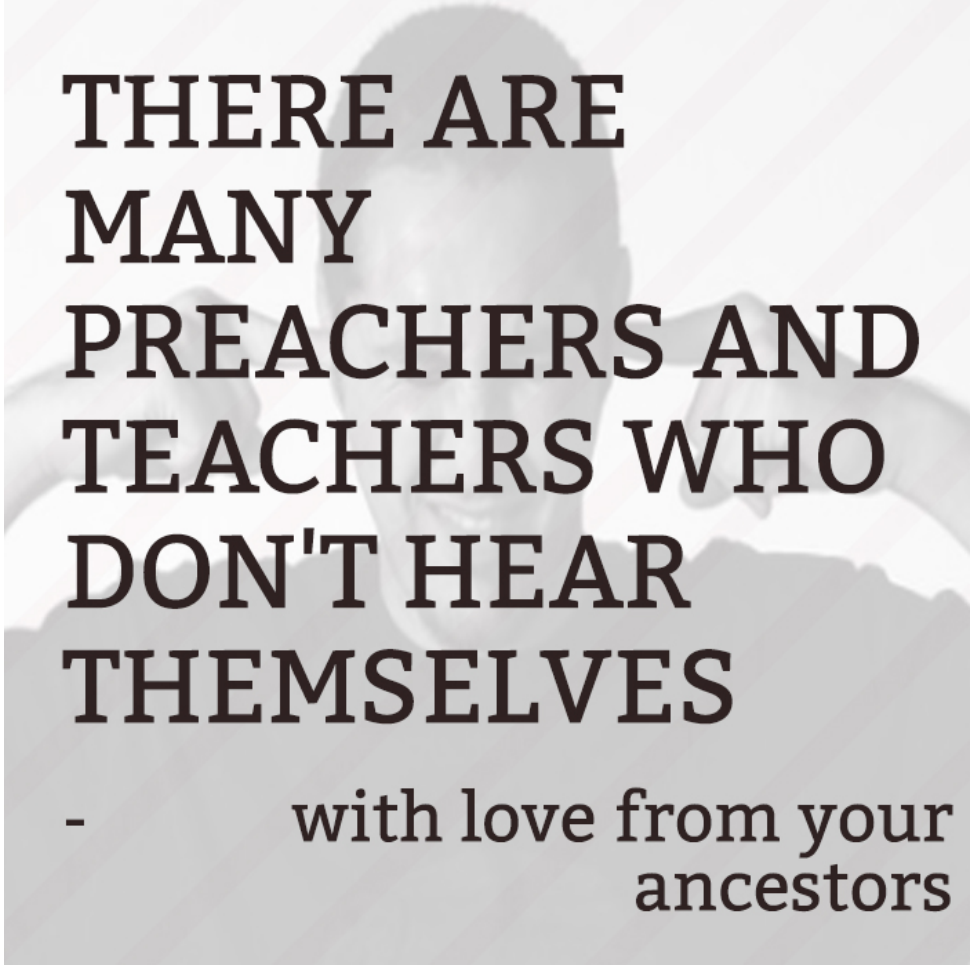
Henk houdt op dit moment een “white paper session” m.b.v. de flip-over van de school.

Boeiend.....

Wordt weer laat.....

Tony zal wel weer een “beetje moe” zijn.....

Maar hij is geweldig!

**THERE ARE
MANY
PREACHERS AND
TEACHERS WHO
DON'T HEAR
THEMSELVES**

- with love from your
ancestors

Wordt vervolgd.....

vrijdag 31 januari 2020

We hebben het afgerond!
Vanmorgen was de test!
Iedereen nerveus.....

Boeken inleveren....
Smartphones uit!
Dus ook geen illegale kopie
van het boek op dat
levenbepalende schermplje!

Test January 31st 2020

1. Which electrode is positive in
lead I, II, III, aVR, aVL and aVF
And which electrode is negative
in these leads

En toen kwam vraag nr. 1.
Tien minuten de tijd.....

Transpiratie alom.....

We hebben een redelijke
stapel A4-tjes mee om
ouderwets na te kijken.
Het zal ons meer inzicht
geven hoe e.e.a. is
overgekomen.

Afgesloten is met een ECG waarvan de "diagnose" moesten stellen:

Vooraf bedoeld voor Sakina!

De evaluatie gaf ons meer inzicht in het onderwijssysteem. Wat we al wisten is, dat dat meer unidirectioneel is dan het onze. Het effect daarvan in onze cursus zou wel eens kunnen zijn, dat de basics, uitgebreid gepresenteerd, weer worden vergeten omdat "trucjes" wel erg gemakkelijk zijn. Moeten we over nadenken.

Nooit afsluiten daarna zonder het ceremonieel overhandigen van de gesponsorde apparatuur....

En toen kwam het....
Het overhandigen van de certificaten!

En dan komt
onvermijdelijk dat
moment van die door
mij zo vermaledijde
foto's:
de GROEPSFOTO!!!!!!
Niet nadat eerst een
serie selfies is
gemaakt...

De lunch was, niet op Henk's verzoek, weer gecomponeerd rond het thema "vis".....

Van iedereen afscheid genomen.

Op weg naar het hotel was de Barclay ATM machine weer eens leeg...

Geen probleem.

Alle spullen gedropt en weer door de hitte en stof met de auto op weg naar de nieuwe school van Benjamin.

Een nieuwe school.

Overheidsschool.

In een buitenwijkje van Berekum.
Stel je in de hitte en stof een niet afgebouwd huis voor.

Een wijk met veel kleine kinderen.

Geen onderwijs.

En dan organiseren een aantal jonge mensen onder leiding van Benjamin "even" een schooltje.

In een situatie die in Holland meteen aanleiding zou geven tot sluiting van de school.

Omdat kinderen onderwijs nodig hebben.

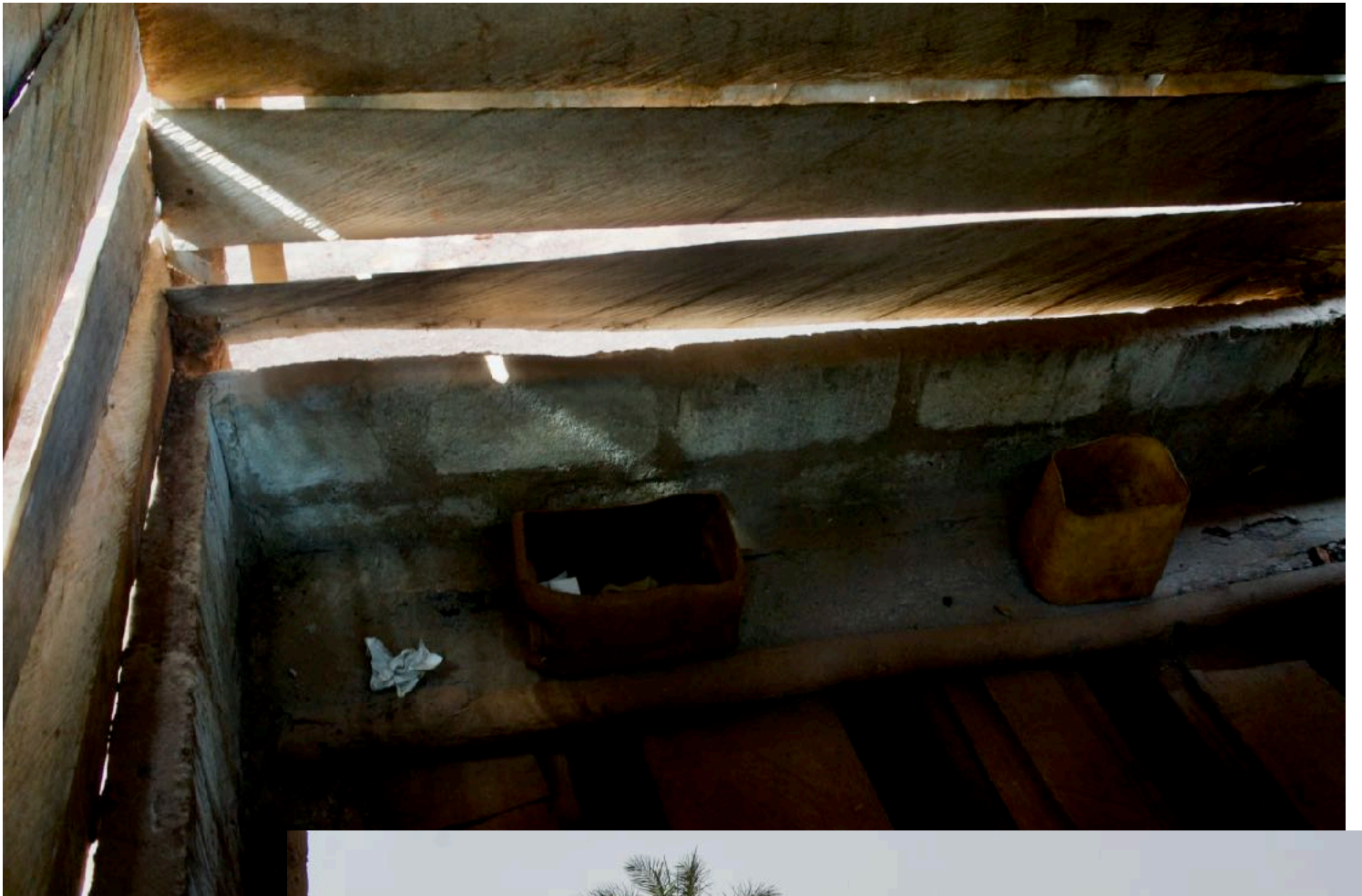
In "lokaaltjes" die kleiner zijn dan onze hotelkamer.

Stof waait er dwars doorheen.

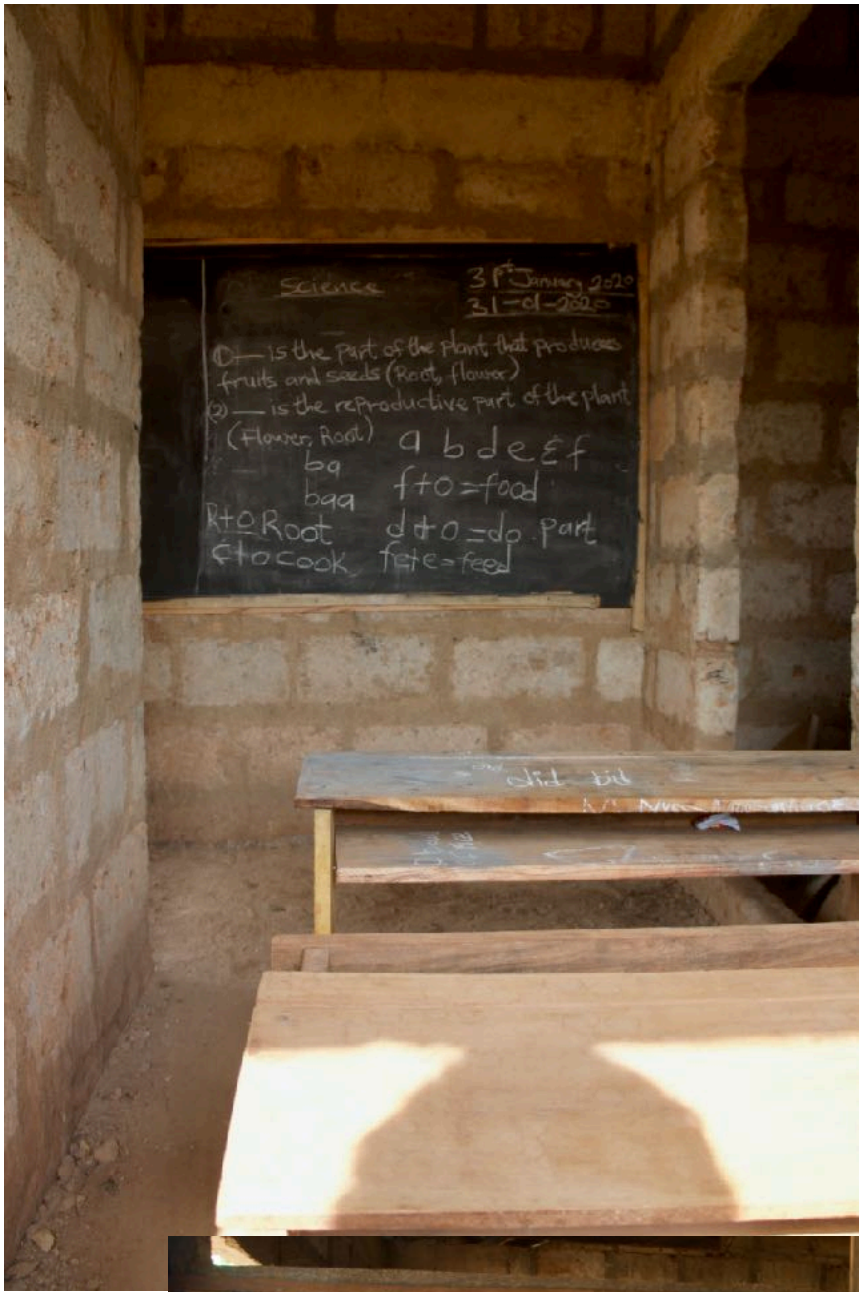
De kippen lopen er rond.

De "toiletten" bestaan uit een houten hokje met wat bakjes....

Deze ervaring was mogelijk de indrukwekkendste van de afgelopen drie weken.
Omdat een paar jonge mensen elkaar hebben gevonden in een ideaal en dwars door alle echte problemen heen nu bezig zijn om een kleine tachtig kinderen een toekomst te geven.
Zo indrukwekkend....

Morgen weer naar Accra en zondagavond weer naar Nederland.

Wat zullen we niet missen?

Die microcephaal die hier iedere ochtend om vijf uur 's ochtends decibelrijk z'n kruidenrotzooi staat te evangeliseren.

De dagelijkse lamentaties van mensen die zich achter het "systeem" verschuilen om hun eigen falen te verontschuldigen. Is Nederland anders? Waarom is altijd iemand of iets anders verantwoordelijk?

Het eentonige Ghanese menu dat opgebouwd lijkt rond iets wat overduidelijk al lange tijd dood is. Kip. Of nog erger die droge vis.

De onvoorstelbare droogte en massa's stof.

De dagelijkse malariaprofylaxe.

Wat zullen we intens missen?

Onze zo inspirerende studenten.

Die zalige interacties.

De kleuren.

Mensen die hier echt een visie hebben en dwars door alles heen hun ideaal nastreven.

De samenwerking van de afgelopen weken.

Is de lijst compleet?

Bij lange na niet.

Daarom gaan we hier in april verder.

**"AN OLD MAN
WHO WAKES UP
EARLY IN THE
MORNING TO GO
TO WORK, WAS A
YOUNG MAN WHO
SLEPT A LOT"
AFRICAN PROVERB**

Wordt in april vervolgd.....

